

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/342/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2710203542
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2011:2710203542.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: Y. D., nar. S.. U. XXXX, bytom E., V. XX, proti odporcovi: Y. D., nar. X. C., bytom tamtiež, o rozvod manželstva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 29. júna 2010 č. k. 1C/106/2010 - 40, 2710203542 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozviedol manželstvo účastníkov uzavreté 12. októbra 1974 a bližšie identifikované vo výroku, o trovách konania potom rozhodol tak, že účastníci nemajú na ich náhradu právo. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 23 Zák. o rodine (zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení), vecne potom prakticky názorom o trvalom a tak hlbokom rozvrátení vzťahov účastníkov, pre ktorý nie je predpoklad ich rekonštrukcie tak, aby manželstvo mohlo opätovne plniť svoj spoločenský účel. Rozhodnutie o trovách konania potom odôvodnené bolo právne ust. § 144 vety prvej O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne v podstate povahou konania.

Proti tomuto rozsudku podal včas (rozumej v tzv. odvolacej lehote) len odporca podanie označené ako „žiadosť, sťažnosť Tr. Vec, sťažnosť na rozsudok 29. júna 2010“, inak však bez zákonom vyžadovaných náležitostí odvolania (podanie totiž okrem popierania dôvodov vedúcich navrhovateľku k návrhu a námietky uspokojivého nevysvetlenia ňou viacerých tvrdení, podľa odporcu nepravdivých, neobsahovalo najmä uvedenie, v čom konkrétne by mal byť nesprávnym či už napadnutý rozsudok alebo jemu predchádzajúce konanie a ani zrozumiteľný odvolací návrh - čiže uvedenie čoho, teda akého rozhodnutia odvolacieho súdu o napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolateľ domáha).

Navrhovateľka odvolací návrh nepodala.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (tzv. odvolací návrh).

Podľa § 43 ods. 1 O. s. p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak podľa odseku 2 vety prvej citovaného ustanovenia účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví

alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania.

Podľa § 211 ods. 2 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa a napokon podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 (ktorými podmienkami je výzva súdu prvého stupňa odvolateľovi na odstránenie väd odvolania urobená uznesením s príslušnými poučeniami a náprava prípadných nesprávností v takomto postupe súdu prvého stupňa súdom odvolacím - pozn. odvolacieho súdu).

Ak preto odporca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozvedené jeho manželstvo s navrhovateľkou (a rozhodnuté i o trovách konania), bolo jeho povinnosťou (ako odvolateľa) odvolanie vypraviť náležitosťami vyžadovanými najmä vyššie citovaným ustanovením § 205 ods. 1 O. s. p., teda označením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa (uvedením dátumu jeho vydania a aj príslušného čísla konania), vymedzením rozsahu napadnutia rozhodnutia (či sa úmysel podať odvolanie vzťahuje len na rozhodnutie o trovách konania, alebo aj na rozhodnutie vo veci samej - o rozvedení manželstva), návrhom odvolaciemu súdu, ako naložiť s napadnutým rozsudkom (keď inak možné odvolacie návrhy by vyplývali aj z rozsahu napadnutia rozsudku súdu prvého stupňa) a tiež konkrétnymi dôvodmi, pre ktoré by malo byť či už samo rozvedenie manželstva alebo prípadne postup súdu vedúci k vydaniu takéhoto rozhodnutia nesprávny. K charakteru podania odporcu sa pritom žiada uviesť, že podanie došlo v tzv. odvolacej lehote bolo treba považovať za odvolanie a takto k nemu aj pristupovať až do prípadného preukázania opaku (hoc aj podanie nebolo správne označené), pretože súd má povinnosť podania účastníkov posudzovať primárne podľa ich obsahu (tu por. aj § 41 ods. 2 O. s. p.).

Pretože odvolateľ z prejednávanej veci (odporca) si povinnosť podať riadne odvolanie nespĺnil priamo v podaní, ktorým prejavil nepochybný úmysel rozsudok súdu prvého stupňa napadnúť, súd prvého stupňa vykonal zákonom predpísaným spôsobom pokus o odstránenie väd odvolania a to uznesením z 8. septembra 2010 č. k. 1C/106/201 - 56 (ktoré bolo odporcovi doručené 13. deň rovnakého mesiaca i roka). I keď tomuto uzneseniu by bolo možno vytknúť, že nad rámec požiadavky na odporcu, aby tento oznámil, či jeho podanie je vôbec odvolaním, obsahuje výpočet všetkých náležitostí odvolania bez dostatočnej konkretizácie, ktorá z náležitostí mala odvolaniu v prejednávanej veci chýbať (takže uznesenie pri jeho izolovanom posudzovaní bez zvyšku spisu by mohlo navodiť i dojem nevypravenia odvolania odporcu žiadnou zo zákonom vyžadovaných náležitostí), ani rozborom podania reagujúceho na takúto výzvu, obsahujúceho dátum 23.10.2010 (?) a podaného osobne na súde prvého stupňa 23. septembra 2010 (č. l. 59 - 60 spisu) nemožno dospieť k tomu, žeby ním odporca odstránil skoršie nedostatky neuvedenia nesprávností v postupe súdu alebo v rozsudku a neuvedenia tiež, ako by malo byť s takýmto rozsudkom naložené - teda či by tento mal byť zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a ak áno, prečo; alebo by mal byť zmenený jediným možným spôsobom a to zamietnutím návrhu na rozvod manželstva (v ktorom prípade by rovnako žiadúcim bolo uviesť, prečo by sa tak malo stať, zvlášť ak nevznikol žiaden dôvod spochybňovať ten údaj z uznesenia vyzývajúceho odporcu na odstránenie väd odvolania, že odporca sám záujem na zotrvaní v manželstve s navrhovateľkou nemá - v tejto súv. por. aj podanie z 27. augusta 2010 podané osobne na súde prvého stupňa rovnaký deň na č. l. 54 spisu).

Nakoľko však predovšetkým riadny odvolací návrh je nutnou podmienkou odvolacieho konania (rovnako ako riadny návrh je nutnou podmienkou uskutočnenia konania v prvom stupni) a v prejednávanej veci sa neexistenciu tejto i ďalšej náležitosti odvolania predstavovanej tzv. odvolacími námietkami (voči postupu súdu alebo napadnutému rozhodnutiu) nepodarilo odstrániť; odvolaciemu súdu neostalo iné, než po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 1 a contrario O. s. p. a podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia odvolanie odmietnuť (napriek tomu, že inak nemôže byť sporu o tom, že prinajmenšom jednu z náležitostí a to označenie napadnutého rozsudku odvolanie predsa len obsahovalo a u druhej, ktorou je vymedzenie rozsahu odvolania bolo by možno zjavne usudzovať na záujem odporcu napadnúť rozsudok ako celok).

Výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniť neodstránením väd odvolania odporca a navrhovateľke v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Nebol tak dôvod pre použitie ktorejkoľvek z viet ust. § 146 ods. 2 O. s. p. a odvolací súd preto podľa ods. 1 písm. c/ tohto ustanovenia i v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. o trovách odvolacieho konania rozhodol spôsobom uvedeným v druhej vete výroku tohto svojho uznesenia (pravidlo, podľa ktorého žiaden z účastníkov zastaveného konania nemá právo na náhradu jeho trov).

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.